

Vrijgesproken veroordeelden

Visie – 6 april 2003

Komende zondag doen in onze gemeente dertien mensen belijdenis van hun geloof. In het openbaar zullen ze belijden Dat God hun Vader is, Jezus Christus hun Verlosser en de Heilige Geest de Vernieuwer van hun leven. Dertien mensen, van 18 tot 56 jaar, van student biologie tot werkster in de thuiszorg, mensen die zich al heel jong een kind van God wisten, maar ook mensen die God lang kwijt zijn geweest of die Hem tot voor kort totaal niet kenden. En de vreugde zal groot zijn: bij ons en in de hemel.

Zoals het bij ons gaat, gaat het de komende weken in tal van kerken. Duizenden mensen grijpen Gods uitgestoken hand en zeggen ja tegen een leven met Hem. Een bonte verzameling van mensen die je niet bij elkaar zou bedenken: jongeren en ouderen, mannen en vrouwen, knappe koppen en analfabeten, behoudenden en vernieuwers. Mensen die elkaar nooit zouden hebben uitgezocht. Maar toch: één in het verlangen om hun leven buiten zichzelf, in Christus Jezus te zoeken.

Zo hebben we het de afgelopen tijd ook als EO weer ondervonden: op de ontmoetingsavonden, de vrouwenconferenties, de Praise-avonden, de WerelNites en de 25-plusweekenden. Duizenden mensen, oud en jong, met tegengestelde karakter, standpunten en opvattingen, voor dit, tegen dat, opvliedenden en zachtmoedigen, stille luisteraars en uitbundige lofprijzers, Woordprijzers en Geestvervoerders. Ongelooflijk verschillend, maar onlosmakelijk aan elkaar verbonden door het kruis van Christus. Daar hebben ze allemaal vrijspraak ontvangen. 'Hij voor ons, daar wij anders de eeuwige dood hadden moeten sterven'. Is er een sterkere band denkbaar dan tussen terdoodveroordeelden die gratie hebben gekregen? Die elkaar ontmoet hebben aan de voet van het kruis?

Allemaal mensen die het niet van hun eigen kracht en goedheid moeten hebben, maar die leven van Gods genade. Die weten dat ze Gods waarheid niet op zak hebben of in roestvrijstalen verpakking, maar als een schat in aarden vaten. Die niet graag zingen: 'Wij steken 't hoofd omhoog en zullen d' eerkroon dragen', maar liever: 'Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen'. Geen bakkers die Gods geschenken als voorgebakken brood uit de vrieskist halen, maar bedelaars die andere bedelaars vertellen waar je brood kunt krijgen. Gebroken brood. Aan de voet van het kruis.

Dat Evangelie van het kruis staat de komende dagen centraal. In de kerken, in de gezinnen, in de programma's van de EO. In allerlei vormen en stijlen. In gedragen liederen (*Volkspaaszang, Nederland zingt en helpt*), in verrassende ontmoetingen (*Catherine zoekt God – de reünie*), in een film voor cultuurliefhebbers op 3 en in nachtelijke gesprekken met zoekende kijkers (*Helpdesk live*). Een bonte verzameling programma's, gemaakt door heel verschillende makers. Verbonden door die ene band van vrijgesproken veroordeelden aan Jezus Christus en die gekruisigd.